

Det foreslås præciseret, at hvis såvel formanden som næstformanden deltager, er det alene formandens stemme, der er udslagsgivende.

Til nr. 6

Efter bestemmelsen ligger ansvaret for sekretariatsbetjeningen hos skatteministeren, men skatteministeren, eller den ministeren bemyndiger dertil, kan indgå aftaler med kommunalbestyrelser eller bestyrelser for ligningscentre om at løse denne opgave mod betaling.

Det er tanken, at der højst skal være et sekretariat for hver amt; i alt højst 16 sekretariater. Det indebærer, at kommunal sekretariatsbetjening som udgangspunkt må ske i et samarbejde mellem kommunerne i et amt. Men alle amts kommuner behøver ikke at deltage i arbejdet. En enkelt kommune eller et samarbejde mellem enkelte kommuner i amtet kan få opgaven for hele amtet.

Omfatter et skatteankenævn kommuner i flere amter, bestemmer skatteministeren, hvilket sekretariat der skal betjene nævnet.

Denne koncentration af sekretariatsbetjeningen skal ikke betyde ringere borgerservice end i dag. Sekretariaternes medarbejdere vil derfor komme ud i lokalområderne, hvor skatteankenævnene holder deres møder.

Efter bestemmelsen skal sekretariatsbetjeningen organisatorisk være adskilt fra den myndighed, hvis afgørelser skatteankenævnet kan klagebehandle. Det skyldes, at der ikke må kunne stilles spørgsmål ved sekretariaternes habilitet.

Det vil således blive en forudsætning for en aftale om kommunal sekretariatsbetjening, at kommunen eller kommunerne kan tilbyde en organisation, hvor sekretariatet ikke er underlagt chefen for en kommunal skatteforvaltning, og personalet i sekretariatet organisatorisk er klart adskilt fra personalet i en kommunal skatteforvaltning.

Som i dag vil sekretariaterne af økonomiske grunde ikke få adgang til at indberette skatteankenævnernes kendelser til Told- og Skattestyrelsens terminalsystemer. Denne indberetning må foretages af den kommune, hvor klageren bor. Men sekretariaterne vil få forespørgselsadgang til disse systemer.

I det omfang kommunerne ikke ønsker at påtage sig sekretariatsopgaven, vil opgaven blive udført af den statslige told- og skatteforvaltning på den for denne forvaltning mest hensigtsmæssige måde. Statslig sekretariatsbetjening kan således koncentreres på kun få sekretariater.

Til nr. 7

Der henvises til det ovenfor anførte til nr. 2.

Til nr. 8

Efter § 12 A, stk. 2, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, indgå aftale med en kommunalbestyrelse om udførelse af selskabsligning på statens vegne.

Det foreslås præciseret, at en sådan aftale om kommunal ligning af selskaber også kan indgås med bestyrelsen for et ligningscenter som nævnt i § 1 B.

Forslaget berører ikke de eksisterende aftaler mellem Told- og Skattestyrelsen og kommuner om selskabsligning.

Til nr. 9

Det foreslås, at der åbnes for, at Ligningsrådet kan vælge at fastsætte flerårige planer for ligningen.

De kommunale ligningsplaner vil i givet fald skulle indrettes derefter.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslagene under § 1, nr. 1, om adgang til at etablere kommunale fællesskaber om skatteforvaltning (§ 1 B) og et kommunalt grænsegængercenter (§ 1 C).

Til nr. 11

Der er i dag modstrid mellem § 20 C, stk. 1, og § 23, stk. 1, nr. 6.

Efter § 20 C, stk. 1, kan afslag på anmodning om bindende forhåndsbesked og myndighedernes opgørelse af tidsforbruget ved besvarelsen af en bindende forhåndsbesked ikke påklages til anden administrativ myndighed. Efter § 23, stk. 1, nr. 6, kan der klages til Landsskatteretten over sådanne afgørelser.

Det foreslås præciseret, at der ikke kan klages administrativt over myndighedernes opgørelse af tidsforbruget ved besvarelse af en bindende forhåndsbesked. Det svarer til retstilstanden før ændringen af § 23 ved lov nr. 1098 af 29. december 1997.

Det foreslås samtidig præciseret, at Ligningsrådets afvisning af at give en bindende forhåndsbesked kan påklages til Landsskatteretten.

Til nr. 12

Der henvises til det ovenfor anførte til nr. 2.

Til nr. 13

Forslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 14

I § 21, stk. 3, sidste pkt., er det forudsat, at den, der har klaget til skatteankenævnet, har ret til – udover den grundelse, der er givet ved klagens indgivelse, og udover de bemærkninger, der gives til den sags-